

דודג'יסטאן

(המשך מעמוד 7)

למישנהו, מפקיד זה לאחר, כשבדיהם טפס סים אינסופיים. הם מוזעים ורוטנים, מקל-לים על ימין ועל שמאל, דוחפים איש את רעהו, חלקם נדחקים על גבי הספסלים. קשה למצוא בהם את עשירי הארץ, את הסוחרים הגדולים, את בעלי בתי-החרושת או את נציגי-המוסדות. אלה מסתדרים ב-דרכים נוחות יותר.

ליעקוב גירי יבשה הניו בעט, בדיוק ב-שעה שעמד לחתום את שמו על טופס הבקשה לזרכון. הוא הפליט מפיו כמה קללות. המטפחת שבצווארונו היתה רטובה מזיעה. הוא התבונן סביבו, לחפש עט.

על גבי הטופס הרשמי הספיק יעקב גירי למלא את הפרטים האישיים שלו. הוא בן 46, סוחר, יליד אלג'יר, נשוי ואב לשני בנים, תושב רמלה.

למה לו זרכון?

"מה זאת אומרת למה? רוצה לנסוע, ריצה דרכון."

לאן הוא רוצה לנסוע?

"לצרפת."

למה?

"מה זאת אומרת למה? שש שנים לא ראיתי אחים שלי. שש שנים אספתי כסף ב-צד לנסוע. שמעתי אומרים יגדילו המס, לקחתי כסף בהלואה לנסוע קודם."

ואם יהיה מס על היתרי יציאה, לא יסע? בשבח לא. אני אהיה צריך לעבוד עוד שנה להרוויח בשביל המס, אף פעם לא אצא מזה."

הרמן קלאוס, בעל הבעה אופיינית של ייקה, עבכרס ומרכיבי-משקפיים, היו טענות בן המוכן. הרמן, בן ה-60, עומד לנסוע ל-גרמניה, לטפל בהשגת פיצויים למשפחתו. התרתו הוא: "איו מין דמוקרטיה? מה זה פה בית-סוהר? זה פשוט סגודל לקחת כסף בשביל היתרי-יציאה! פעם אחת בחיים אני נוסע מהארץ! מדוע אני צריך לשלם מס כל-כך גבוה, חוץ מהמיסים של הכרטיס?" יעקב גירי והרמן קלאוס לא היו בקיאים במצבה הכלכלי של המדינה. הם לא הבינו מדוע יהיו חייבים לשלם בעתיד 150 לירות עבור הוכות לצאת מן הארץ. הם לא הבינו שהם חיים במדינה עניה הסובלת מגרעון תמידי ומחסור כסף, שאין בה אמצעים לב-נות שיכוון לעולים ולקיים בתי-חולים, אך שיש בה מיליון ומאה אלף ל-י לקניית מוצרונ-י-לילה למפלגות.

★ ★ ★

הדודג'יקראטים

ר א, אין כסף לשיכון-עולים, גם לא לבתי-חולים. יש כסף רק לדברים הי-חיוניים ביותר לקיום המדינה. ושום דבר אינו חיוני יותר מאשר מכונת דודג'. מודל 1957, למען הוד מעלתו, קציני-המשטרה. כי: "משרד-המשטרה טובל מחוסר-תקציב, מצמצם את מספר השוטרים. רק לאחר מא-מצים ניכרים נמצא הסכום הפעוט לשמירת חוק מינימלית באילת." כך כתב דבר, השבוע. ועל כן היה צורך לקנות את הדודג'ים לקצינים העליונים. לא דודג'ים מפוארים רגילים, חס וחלילה, אלא דודג'ים חלוציים ממש. "הרי וסרו מהם האבירים המיוח-רים (כיסוי הכרום, ואפילו השעונים ומצ"י תי הסניג'יות)... כך כתב דבר, השבוע. מי היה זקוק לדודג'ים אלה, שכל אחד מהם עלה למעלה מ-2000 דולאר, מחירם של 33 היתרי-יציאה של אזרחים מסכנים, אם יתקבל התעריף החדש — אפילו אחרי שיוטרו כל אותם "האבירים המיוחרים", שמחירם אינו מגיע לאחוז אחד מהמחיר? לא שומרי-החוק המינימליים באילת, חס וחלילה, אלא: המפקח הכללי ושלושת סג-יו. גם נהגו לשעבר יקותיאל קרן, ראש אגף-המינהלה במטה הארצי, שיוכל להאזין עתה במכונתו המהודרת לשיחות האלחוט של אנשי השיטור, בשעה שהוא נוסע לו מביתו לעבודתו, כמנצח על עבר דות-הנייר של המשטרה. גם לוי אברהמי, פקיד-הסוכנות לשעבר שקנה לו שם בארץ, כשגירס תחנת-משטרה מוילה ערבית נחמ-דה בירושלים ולקח אותה לעצמו. וגם מר עמוס בן-גוריון.

כי הדודג' מודל 57' אינו רק כל-י-רכב, הוא יותר מזה: הוא סמל לעליה מעמדית, סמל כי בעליו הגיע סוף-סוף לאן שנכסף כל ימיו, עת התקנא בפקידים הקולר-גיאלים של השלטון הור. הדודג' הוא המסמל מי חשוב במדינה — ומי לא. וגם מה חשוב במדינה — ומה לא. לכן שחה הדודג' את כספו. אותו כסף שאינו לשיכון עולים, שאינו לאישפוז אב-יונים, שאינו 28' הכיתות של בני תל-אביב שילמדו השנה בצריפים, שאינו למתן החלואות לחברי קופות-התגמולים, אשר חס-כו לצורך זה כל ימי חי-עבודתם. רשות-הדיבור לחבר דודג'.

ושמחת בחגיך

הקסירו על הסטל והסס סל

נרמל מזרחי

יקני ואשון לציון וזכרון יעקב

סל-אריאלי

ליובל הששים של מ. מ. שפט:

בטאריך 5.9.57 ימלאו 60 שנה להולדת המנהל הכללי של חברת פרסום שפט בע"מ, מר מ. מ. שפט, האיש אשר חברתו נהפכה לשם דבר והידועה לכל ישראלי מעל גבי מסך הקולנוע, אבי פרסום הקולנוע בארץ-ישראל ואחד הרא-שונים בענף הפרסום בכלל.

מ. מ. שפט נולד ב-5.9.1897 בקוניגסברג, פרוסיה. במלחמת העולם הראשונה שירת בחזית. התחתן ב-1920 ועשה את תחילת דרכו בחיי המסחר הסוואנים אשר בעיר דנציג. ב-1928 עבר לברלין ומתאריך זה החלה פעילותו בענף הפרסום.

בשנת 1928 עבר עבודתו לפרסום בקולנוע, שיקופיות וסרטי פרסום. בין השאר עבד עבור חברת "אופא" אשר היתה שליטה בענף זה בשנים לפני עלות היטלר.

מ. מ. שפט עלה לישראל והחל מיד באירגון חברת פרסום. כבר בשנה זו אורגן פרסום בבתי הקולנוע. ברור כי דרכה הראשונית של חברת פרסום בארץ היתה קשה מאד, בהעדר כל התענינות מצד בעלי עסקים והעדר הבנה לענף הפרסום בכלל.

מ. מ. שפט היה זה אשר בשנים 1934 ו-1936 היה בעל זכויו הפרסום של יריד המזרח. מאורע ראשון במינו ואחרון בהיקפו עד לקום המדינה.

עם השינוי אשר חל בחייה הכלכליים של ישראל, נפתחו אפקים חדשים לענף הפרסום. תוך 25 שנות קיום חברתו הצליח מ. מ. שפט ליצור לעצמו עמדה מכובדת בחוגי המסחר והתעשייה ולהתחשב על כל הבאים איתו במגע.

אב לשני ילדים, בנו מר גרט ש. שפט, אף הוא פעיל בשטח הפרסום, ובתו מעינה הנשואה למר מ. קול-נשר, לשעבר נספח אוירי בשגרירות ישראל בושינגטון, וכיום מנהל פרסום שפט בחיפה. קשרי מר שפט חורגים מתחומי הארץ; מגעו המתמיד עם העולם הרחב הביאו לקשרי מסחר הדוקים עם חברות כגון: Foote, Cone & Belding Ltd. לונדון, ניו יורק, לוס אנג'לס. חברה אשר נחשבת לאחת מחמשת הגדולות בעולם הפרסום.

שי לחיילים

ברכה לבניו

לראש השנה

ישלח כל

בית אב

כל אזור משתתף ב-1,500 ל-י לחבילת שי המשוגרת על ידי "הועד למען החייל"

לגדו עברית - אנגלית - וצרפתית

ביסודיות ומהר בבית-הספר לשפות "קדימה", רחוב בן-יהודה תל-אביב, טלפון 20314, אנו פותחים:

(א) אולפניות לאנגלית למבוגרים ולתלמידי בתי-ספר מתחילים, מתקדמים ומשתלמים ללימוד מרוכז (2 שעות ביום).

(ב) קורסים לעברית, אנגלית וצרפתית מכל דרגות הידיעות — שיחה, דקדוק, כתיב, סגנון וכו'.

(ג) קורסים לאנגלית לתלמידי ד' ה' ז' ח' יסודיות, ה' ו' ז' תיכניות.

פרטים והרשמה: מ-9 עד 12 לפני הצהריים, 3 עד 9 בערב (פרט ליום ו')